

תת"ע (תל אביב) 9116-09-24 - מדינת ישראל נ' יאסר אל הואשלה

תת"ע (תל-אביב-יפו) 9116-09-24 - מדינת ישראל נ' יאסר אל הואשלהשלום תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 9116-09-24

מדינת ישראל

נגד

יאסר אל הואשלה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה תל-אביב-יפו

[20.11.2024]

כבוד השופט עמית בר

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק שניתן בתאריך 29.9.24 וזאת בהתאם לסמכותי מכח סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות כך שבדגימת האויר הנשום נמצא ריכוז אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשום של 571 מיקרוגרם.

מדובר בעבירה מסוג הזמנה לדין. תאריך 27.7.24 המבקש קיבל לידיו את ההזמנה לדין בעת ביצוע העבירה אך סרב לחתום עליה. פסק הדין ניתן לאחר שהמבקש נשפט בהעדרו.

המועד בו נשפט המבקש בהעדרו הוא 29.9.24.

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בתאריך 20.10.24.

טענות ב"כ הנאשם - המבקש.

ב"כ המבקש טוען כי אי התייצבות המבקש לדין בעניינו אין בו חלילה וחס זלזול בכבוד בית המשפט.

מועד הדיון היה ביום 29.9.24 בו המבקש חלה וניתן לו חופש מחלה בגין MIGAINE מיום 28.09.24 ועד ליום

01.10.24 ופסק הדין ניתן בתקופת המחלה.

לטענת המבקש בעת שנודע לו במשרד הרישוי כי קיימת פסילה, פנה לב"כ בכדי להגיש את הבקשה. (סעיף 4 לכתב הטענות)

המבקש מסר כי יש לו טיעוני הגנה טובים אותם יפרט בפני בית המשפט. לשיטתו, אי מיצוי ההליך הוא בבחינת עיוות דין ונזק בלתי הפיך.

יתרה, מציין כי למשיבה לא יגרם כל נזק מעצם ביטול פסק הדין בעוד שלמבקש נגרם כבר נזק בלתי הפיך עת מדובר בפסילה לתקופה של 24 חודשים.

בבקשה נכתב (בסעיף 9) כי כלכלת הבית על גבו של המבקש.

טיעוני ב"כ המאשימה - המשיבה:

המשיבה טוענת כי המבקש לא התייצב במועד הדיון וזאת על אף שקיבל את ההזמנה לידי ביצוע העבירה. מדובר בתיק מסוג הזמנה לדיון.

ב"כ המשיבה מסרה כי המבקש אוחר ברישיון נהיגה משנת 2021 לחובתו 18 הרשעות קודמות, ללא עבירות דומות. המבקש לא התייצב לדיון, לא הגיש בקשת דחייה ולא דאג שעו"ד מטעמו יתייצב. ב"כ המשיבה סברה כי המבקש לא צירף אסמכתא לטענתו או תעודה רפואית. דיון והכרעה:

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר לדון אדם בהיעדר בכתב אישום מהסוג בו הורשע הנאשם, וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדון בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א)2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
(א)3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.

.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).
השיקולים להם בית המשפט נדרש בדון בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש להתייצב לדיון.
השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.
ניתן להתייחס לשתי העילות כמקבילית כוחות.

ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:
"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."
אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.
ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן- רע"פ סאלם):
"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"
במקרה זה לא מצאתי כי נסיבות המקרה מצדיקות קיום דיון במעמד הצדדים.
המבקש זומן כדין לדיון.
המבקש לא התייצב לדיון.
אישור המסירה הוגש בדיון. האישור הנו אישור מסירה תקין.
העובדה שהמבקש סרב לחתום על ההזמנה לדיון מלמדת כשלעצמה כי המבקש אינו משתף פעולה עם ההליך המשפטי.
אין חשש לעיוות דין.
בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא יינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18):
"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."
עוד נקבע כי על המבקש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

מתוך רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18):

ניתן אם כן לקבוע, בשינויים המחוייבים, כי גם כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה." (שם, בפסקה 7). במקרה זה לא נטענה כל טענה ביחס לחשש לעיוות דין.

כל שנכתב בבקשה הוא כי למבקש טיעוני הגנה טובים אותם יפרט בבית המשפט. אין די בטיעון מסוג זה לביטול פסק דין. בשלב זה שלאחר הרשעת המבקש, אין המבקש יכול לשמור על "עמימות" בניהול קו ההגנה כפי שיכול לעשות במהלך ניהול התיק. במקרה זה מדובר בתוצאת בדיקת נשיפה בה נמדדה תוצאה של שכרות גבוהה - של 571 מק"ג. לא מצאתי כל סיבה לפקפק באמינות התוצאה.

המבקש אוזח ברישיון נהיגה משנת 2021 לחובתו 18 הרשעות קודמות. מדובר בעבר מכביד יחסית לוותק הנהיגה. עונש הפסילה שהוטל על המבקש הוא עונש המינימום הקבוע בחוק, כך שלמבקש לא נגרם כל עיוות דין גם ביחס לעונש שהוטל עליו.

טענת ב"כ המבקש להעדרות בגין מחלה - ושיהוי בהגשת הבקשה. אציין, כי בניגוד לדברי ב"כ המשיבה, הוגשה תעודה רפואית אשר צורפה לנספחים בנפרד. ב"כ המבקש טען כי המבקש חלה וניתנה לו חופשת מחלה מיום 28.9.24 ועד ליום 1.10.24. דהיינו יום לפני מועד הדיון שנקבע ליום 29.9.24. אם ידע המבקש יום לפני מועד הדיון כי נבצר ממנו להגיע לדיון, היה עליו להגיש בקשה בהתאם.

זאת ועוד, אם היה מגיש את הבקשה במועד מייד בסמוך לאחר מועד הדיון היה ניתן לשקול את האיחור בהגשת הבקשה בשל מחלתו, אולם, המבקש הגיש את הבקשה רק ביום 20.10.24 כמעט חודש ממועד הדיון. המחלה ממנה סבל המבקש על פי התעודה היא מגרנה. המבקש לא היה מאושפז ולא הייתה כל מניעה להגיש בקשת דחייה, או להגיש בקשה דחופה או הודעה על המחלה בסמוך מייד לאחר הדיון.

לא כל אישור רפואי הופך את המבקש לחסר יכולת תפקוד. אמנם למבקש הייתה סיבה לאי התייצבות לדיון ביום הדיון, אך אין הדבר שולל ממנו את היכולת להגיש בקשת דחייה במקביל לאי התייצבותו או לשלוח מישהו מטעמו שיסביר את אי התייצבותו.

לא ניתן לקבל התנהלות מסוג זה. אישור רפואי לאי התייצבות לדיון אינו חזות הכל. אין באישור הרפואי מהתייצבות כדי לפטור את המבקש מחובותיו האחרות, כגון הודעה על אי התייצבותו טרם הדיון בשל מחלה, או בסמוך מייד לאחר מכן.

השיהוי משתנה בין תיק לתיק ויש לשקול את השיהוי ואת התנהלות המבקש בהתאם לנסיבות המקרה הקונקרטי. במקרה זה מדובר בשיהוי שאינו מוצדק ביחס לנסיבות המקרה.

לעניין זה יש לקחת בחשבון גם את העובדה שהמבקש סרב לחתום על ההזמנה לדיון, דבר המלמד על חוסר שיתוף פעולה של המבקש עם ההליך המשפטי.

נראה כי רק לאחר שהמבקש סבר שתוצאת ההליך חמורה, החליט לפנות לבית המשפט. לא ניתן כל הסבר לשיהוי בהגשת הבקשה.

המבקש בבקשה בסעיף 4 מציין כי נודע לו על גזר הדין רק כשנודע לו ממשרד הרישוי שיש לו פסילה בתיק. בתצהיר אין התייחסות לעניין זה.

דהיינו, המבקש כלל לא טרח לברר מה ארע בדיון אליו לא התייצב.

לאור האמור לא מצאתי הסבר מניח את הדעת באי הגשת בקשת דחייה ובשיהוי בהגשת הבקשה רק בתאריך 20.10.24. כאשר פסק הדין ניתן בתאריך 29.9.24.

סופיות הדיון.

בית המשפט מחויב לתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ראה בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאווה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

לאור האמור;

משידע המבקש אודות הדיון ולא הגיש בקשה לשנותו ולא הגיש בקשה מיד בסמוך לאחר הדיון;

לאור השיהוי בהגשת הבקשה;

משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא יינתן לו יומו;

לאור עקרון סופיות הדיון;

לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשפ"ה, 20 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.